

mændene Administrationsretten over disse Penge. Denne Bestemmelse er givet for Husmændenes Skyld og saa sandt ikke for Landbrugsministerens Skyld. Den vil blive opretholdt uden Hensyn til, hvem der er Landbrugsminister herefter, og den højtærede Justitsminister vil dog vel ikke mene, at der er Mulighed for, at en Landbrugsminister vil kunne handle vilkaarligt med disse Penge, saa der skulde forudsættes et særligt Tillidsforhold imellem den nuværende Landbrugsminister og Tinget for at give ham den paagældende Bemyndigelse. Bemyndigelsen er ganske rimelig og naturlig, efter at den Mand, der mere end nogen anden har haft med disse Sager at gøre, forhenværende Folketingsmand Pinstrup, har sagt, at nu var Tiden kommen til, at Husmandsforeningerne selv kunde administrere disse Midler.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem (Anders Nielsen) spurgte, om jeg havde kendt disse Forhør, inden jeg mødte som Vidne. Det forholder sig dermed saaledes, at da de Vidner vare blevne afhørte, som fremsatte de egentlige Beskyldninger, tilstillede Assessor Schou mig uden Foranledning fra min Side den Del af Forhørene. Anden Del af Forhørene har jeg ikke faaet at se, før jeg mødte som Vidne, og bl. a. ikke min Kollegas, den højtærede Landbrugsministers, Forklaring, der blev oplæst for mig i Retten, da jeg mødte som Vidne, efter at jeg havde afgivet min Vidneforklaring.

Rode: Det er meget forklarligt, at det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) er saa ilde berørt ved, at den højtærede Konseilspræsident har haft Anledning til at fremsætte nogle Meddelelser i denne Sag for Assessor Schou, thi det Vidnesbyrd, som den højtærede Konseilspræsident har aflagt i Retten, viser Grunden til, at det ikke lykkedes at trænge igennem den Mur, som beskyttede Alberti, Grunden til, at Undersøgelserne vedrørende Albertis Forhold til Sparekassen paa Grundlag af de Rygter, vi havde hørt, og om hvis Sandhed de andre havde fuld Viden, bleve standsede derved, at der fra den daværende Indenrigsminister til Finansudvalget blev afgivet en Erklæring, hvorefter man maatte tro, at Den sjællandske Bondestands Sparekasse var bleven undersøgt, at dens Aktivmasse var bleven prøvet ved Stikprøver i alt Fald. Denne Meddelelse, som altsaa var fuldkommen vild-

ledende, førte til, at Albertis Forhold til Sparekassen for sent blev taget op til Undersøgelse. Jeg kan godt forstaa, at det berører den højtærede forhenværende Landbrugsminister ilde, at der fra det daværende Indenrigsministerium blev afgivet en saa vitterlig urigtig Meddelelse til Finansudvalget.

Den ærede tidligere Landbrugsminister, som synes noget bestyrtet over, at en anden sidder paa hans Plads, efter at han dog havde varetaget sin Mulighed for at blive siddende med en saadan Behændighed, som vist aldrig nogen Landbrugsminister tidligere, idet han sad der trods Uenighed med sin Chef om alle væsentlige Spørgsmaal, siger, at der ingen Anledning har været til at drøfte denne Sag før. Det er ganske urigtigt. Denne Sag er givet til dette Ting, og derefter er den gennemgaaet som alle andre af Rigsretsudvalgets Medlemmer. Det var deres Forpligtelse som Medlemmer af dette Udvalg at gennemgaa denne Sag sammen med de andre Aktstykker, og derefter har Rigsretsudvalget afgivet en Erklæring til dette Ting, hvori det erkendes fra alle Sider, at ingen ønskede at tage denne Sag op. Der havde altsaa været fuld Anledning for det ærede Medlem til at tale om Sagen før.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem fra Løvel, naar han sagde, at Alberti havde klareret de Forhørsskær — Ja, maaske! men der var en Ting, som Alberti ikke havde klareret: Hvis ikke den højtærede tidligere Indenrigsminister havde undladt sin Pligt til, den Gang han vidste, at Alberti overtraadte Sparekasseloven, at beordre en Undersøgelse, havde han ikke klareret Skærene. Jeg forstaaer meget vel, at de Herrer her i Dag rejse dette Spørgsmaal for at bringe i Forglemmelse, hvorledes de dækkede Alberti, og hvorledes deres Ministre vidende og indbyrdes advarende hinanden undlod at gøre deres Pligt.

Borgbjerg: Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) vil altsaa ikke erkende, at det var en politisk Fejl, han begik den 23. Maj 1908, da han standsede enhver Debat om Alberti-Affæren. Denne Udtalelse af det ærede Medlem vil sikkert vække Opmærksomhed Landet over og vil sikkert faa Befolkningen til at forstaa, at det ærede Medlem fremdeles er den forstokkede Albertiner, den forstokkede politiske Synder, som han var den Gang, og at der ikke er sket nogen Forandring . . .